

Sygn. akt IV KK 355/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Rafał Małarski (sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **Z. S.**

uniewinnionego od zarzutu popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron

w dniu 27 listopada 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez prokuratora Prokuratury Regionalnej w [...] na niekorzyść
oskarżonego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P.

z dnia 16 września 2016 r., sygn. akt II K [...],

**I. uchyla zaskarżony wyrok w części utrzymującej w mocy
pierwszoinstancyjne orzeczenie uniewinniające Z. S. dotyczące
czynu z pkt XLIII aktu oskarżenia i przekazuje sprawę w tym
zakresie Sądowi Apelacyjnemu w [...] do ponownego
rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;**

II. prostuje oczywistą omyłkę pisarską w wyroku Sądu Najwyższego z 21 lutego 2019 r., sygn. akt IV KK 355/18, przez wyeliminowanie z pkt II części dyspozytywnej wyrazów „Z. S.”.

UZASADNIENIE

Kasacja prokuratora w zakresie atakującym utrzymanie w mocy uniewinnienia Z. S. od zarzutu popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. (pkt XLIII aktu oskarżenia) nie została rozpoznana przez Sąd Najwyższy w dniu 21 lutego 2019r., a z przyczyn zasadniczych niedociągnięcie to nie mogło ulec skorygowaniu w trybie przewidzianym w art. 105 k.p.k.

Odwołując się w całej rozciągłości do argumentacji wyłożonej w uzasadnieniu orzeczenia instancji kasacyjnej z 21 lutego 2019r. i do sformułowanych w tym dokumencie procesowym wskazań co do dalszego procedowania, należało kasację oskarżyciela publicznego uznać w tej części za oczywiście zasadną, co pozwoliło uwzględnić ją na posiedzeniu bez udziału stron zgodnie z art. 535 § 5 k.p.k. – w brzmieniu obowiązującym od 5 października 2019r.

Ponowne rozpoznanie odwoławcze powinno odnosić się łącznie do zasadniczej części sprawy objętej wcześniejszym wyrokiem kasatoryjnym Sądu Najwyższego i do części będącej przedmiotem niniejszego rozstrzygnięcia z pkt I.

Konsekwencją zapadłego orzeczenia kasatoryjnego, jak i zresztą postanowienia z 18 lipca 2019r., stało się sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej przez usunięcie z części dyspozytywnej (pkt II) wyroku Sądu Najwyższego z 21 lutego 2019 r. wyrazów, „Z. S.” (art. 105 § 1 k.p.k.).

Dlatego orzeczono jak na wstępie.

[aw]